

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 20. lutego 1913.

Treść: *M* 26. Układ międzynarodowy celem zwalczania handlu dziewczętami.

26.

Układ międzynarodowy z dnia 4. maja 1910,

celem zwalczania handlu dziewczętami.

(Podpisany w Paryżu dnia 28. czerwca 1910, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 1. lipca 1912; dokument ratyfikacyjny złożono w Paryżu dnia 8. sierpnia 1912.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia
Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae
Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentariis Nostris atque ab illis plurium potestatum ad reprimendam puellarum mercaturam, praevie collatis consiliis mutuisque deliberationibus conventio simulatque cum protocollo finali supplementarias definitiones continente die quarto mensi Maii anni millesimi nongentesimi decimi Lutetiae Parisiorum inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Convention internationale

relative

à la répression de la traite des blanches.

Les Souverains, Chefs d'État et Gouvernements des Puissances ci-après désignées,

Également désireux de donner le plus d'efficacité possible à la répression du trafic connu sous le nom de „Traite des Blanches“, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et, après qu'un projet eût été arrêté dans une première Conférence réunie à Paris du 15 au 25 juillet 1902, ont désigné leurs Plénipotentiaires qui se sont réunis dans une deuxième Conférence à Paris du 18 avril au 4 mai 1910 et qui sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Doit être puni quiconque, pour satisfaire les passions d'autrui, a embauché, entraîné ou détourné, même avec son consentement, une femme ou fille mineure, en vue de la débauche, alors même que les divers actes qui sont les éléments constitutifs de l'infraction auraient été accomplis dans des pays différents.

Art. 2.

Doit être aussi puni quiconque, pour satisfaire les passions d'autrui, a, par fraude ou à l'aide de violences, menaces, abus d'autorité, ou tout autre moyen de contrainte, embauché, entraîné ou détourné une femme ou fille majeure en vue de la débauche, alors même que les divers actes qui sont les éléments constitutifs de l'infraction auraient été accomplis dans des pays différents.

Art. 3.

Les Parties Contractantes dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante pour réprimer les infractions prévues par les deux articles précédents, s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires pour que ces infractions soient punies suivant leur gravité.

Układ międzynarodowy,

dotyczący

zwalczania handlu dziewczętami.

Władcy, zwierzchnicy państw i rządy niżej wymienionych Mocarstw,

powodowani narówni życzeniem, aby zwalczeniu handlu, znanego pod nazwą „handlu dziewczętami“, nadać formę możliwie najskuteczniejszą, postanowili zawrzeć w tym celu układ, a gdy na pierwszej konferencji, odbytej w Paryżu od dnia 15. do dnia 25. lipca 1902, wniesiono odnośny projekt, zamianowali swoich pełnomocników, którzy zebrani od dnia 18. kwietnia do dnia 4. maja 1910 na drugiej konferencji w Paryżu ułożyli zgodnie następujące postanowienia:

Art. 1.

Kto celem zaspokojenia cudzych popędów zmysłowych zamawia lub uprowadza do celów nierządu małoletnią niewiastę lub małoletnią dziewczynę nawet za ich zgodą, winien uleść karze, chociażby poszczególnych czynności, mieszczących w sobie znamiona istoty czynu karygodnego, dokonano w różnych krajach.

Art. 2.

Nadto winien uleść karze, kto celem zaspokojenia cudzych popędów zmysłowych zamawia lub uprowadza do celów nierządu pełnoletnią niewiastę lub pełnoletnią dziewczynę przez ludzenie jej lub zapomocą gwałtu, groźby, nadużycia poważania albo zapomocą jakiegokolwiek innego środka przymusowego, chociażby poszczególnych czynności, mieszczących w sobie znamiona istoty czynu karygodnego, dokonano w różnych krajach.

Art. 3.

Strony kontraktujące, których ustawodawstwo obecnie nie wystarczałoby do zwalczania karygodnych czynów, przewidzianych w obu poprzednich artykułach, zobowiązują się wydać lub zaproponować swoim ciałom ustawodawczym zarządzenia, potrzebne w tym celu, aby te karygodne czyny ulegały karze odpowiednio do ich ciężkości.

Art. 4.

Les Parties Contractantes se communiqueront, par l'entremise du Gouvernement de la République française, les lois qui auraient déjà été rendues ou qui viendraient à l'être dans leurs États, relativement à l'objet de la présente Convention.

Art. 5.

Les infractions prévues par les articles 1 et 2 seront, à partir du jour de l'entrée en vigueur de la présente Convention, réputées être inscrites de plein droit au nombre des infractions donnant lieu à extradition d'après les Conventions déjà existantes entre les Parties Contractantes.

Dans les cas où la stipulation qui précède ne pourrait recevoir effet sans modifier la législation existante, les Parties Contractantes s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires.

Art. 6.

La transmission des commissions rogatoires relatives aux infractions visées par la présente Convention s'opérera:

1° Soit par communication directe entre les autorités judiciaires;

2° Soit par l'entremise de l'agent diplomatique ou consulaire du pays requérant dans le pays requis; cet agent enverra directement la commission rogatoire à l'autorité judiciaire compétente et recevra directement de cette autorité les pièces constatant l'exécution de la commission rogatoire;

(dans ces deux cas, copie de la commission rogatoire sera toujours adressée en même temps à l'autorité supérieure de l'État requis);

3° Soit par la voie diplomatique.

Chaque Partie Contractante fera connaître, par une communication adressée à chacune des autres Parties Contractantes, celui ou ceux des modes de transmission susvisés qu'elle admet pour les commissions rogatoires venant de cet État.

Toutes les difficultés qui s'élèveraient à l'occasion des transmissions opérées dans les cas des 1° et 2° du présent article seront réglées par la voie diplomatique.

Sauf entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée soit dans la langue de l'autorité requise, soit dans la langue convenue entre les

Art. 4.

Strony kontraktujące będą sobie udzielały za pośrednictwem Rządu Rzeczypospolitej francuskiej ustaw, które w przedmiocie niniejszego układu w ich państwach już wydano albo które się jeszcze wyda.

Art. 5.

Przewidziane w artykułach 1. i 2. czyny karygodne mają od dnia wejścia w życie tego układu być uważane wprost za zaliczone do tych czynów karygodnych, z powodu których następuje wydanie w myśl układów, istniejących już pomiędzy Stronami kontraktującymi.

O ile układ powyższy nie mógłby być skuteczny bez zmiany obowiązującego ustawodawstwa, zobowiązują się Strony kontraktujące do wydania potrzebnych zarządzeń lub zaproponowania ich swoim ciałom ustawodawczym.

Art. 6.

Udzielanie rekwizycji, odnoszących się do czynów karygodnych, określonych tym układem, ma się odbywać:

1. w sposób bezpośredni pomiędzy władzami sądowymi lub

2. za pośrednictwem dyplomatycznego lub konsularnego agenta kraju wzywającego w kraju wezwanym, który to agent odsyła rekwizycję bezpośrednio właściwej władzy sądowej i odbiera bezpośrednio od tej władzy dokumenty, z których wynika, że rekwizycję załatwiono;

(w obu tych wypadkach należy zawsze równocześnie przesłać odpis rekwizycji przelóżonej władzy państwa wezwanego);

lub

3. w drodze dyplomatycznej.

Każda z Stron kontraktujących zawiadomi w oznajmieniu, wystosowanym do wszystkich innych Stron kontraktujących, o tym rodzaju lub o tych rodzajach rekwizycji, z pośród wyżej wymienionych, które są dopuszczalne w stosunku z odnośnym państwem.

Wszelkie trudności, powstające ewentualnie z powodu udzielań rekwizycji, uskutecznianych w wypadkach 1. i 2. niniejszego artykułu, będą unormowane w drodze dyplomatycznej.

Wyjąwszy przypadek innego układu, należy rekwizycję ułożyć w języku wezwanej władzy lub w języku, umówionym pomiędzy oboma intereso-

deux États intéressés, ou bien elle doit être accompagnée d'une traduction faite dans une de ces deux langues et certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'État requérant ou par un traducteur-juré de l'État requis.

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou frais de quelque nature que ce soit.

Art. 7.

Les Parties Contractantes s'engagent à se communiquer les bulletins de condamnation, lorsqu'il s'agit d'infractions visées par la présente Convention et dont les éléments constitutifs ont été accomplis dans des pays différents.

Ces documents seront transmis directement, par les autorités désignées conformément à l'article 1er de l'Arrangement conclu à Paris le 18 mai 1904, aux autorités similaires des autres États contractants.

Art. 8.

Les États non signataires sont admis à adhérer à la présente Convention. A cet effet, ils notifieront leur intention par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française. Celui-ci en enverra par la voie diplomatique copie certifiée conforme à chacun des États contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt. Il sera donné aussi, dans ledit acte de notification, communication des lois rendues dans l'État adhérent relativement à l'objet de la présente Convention.

Six mois après la date du dépôt de l'acte de notification, la Convention entrera en vigueur dans l'ensemble du territoire de l'État adhérent, qui deviendra ainsi État contractant.

L'adhésion à la Convention entraînera de plein droit, et sans notification spéciale, adhésion concomitante et entière à l'Arrangement du 18 mai 1904, qui entrera en vigueur, à la même date que la Convention elle-même, dans l'ensemble du territoire de l'État adhérent.

Il n'est toutefois pas dérogé, par la disposition précédente, à l'article 7 de l'Arrangement précité du 18 mai 1904 qui demeure applicable au cas où un État préférerait faire acte d'adhésion seulement à cet Arrangement.

waneni państwami, albo też przynajmniej zaopatrzyć w tłumaczenie na jeden z tych języków, uwierzytelnione przez dyplomatycznego lub konsularnego agenta wzywającego państwa lub przez zaprzysiężonego tłumacza państwa wezwanego.

Należytości lub wydatki jakiegokolwiek rodzaju, połączone z załatwieniem rekwizycji, nie będą zwracane.

Art. 7.

Strony kontraktujące zobowiązują się do wzajemnego udzielania sobie wiadomości o przypadkach karygodnych, o ile chodzi o działania karygodne w rodzaju, określonym niniejszym układem, których znamiona istoty czynu zaszły w różnych krajach.

Dokumenty te winny władze, oznaczone po myśli artykułu 1. porozumienia*), zawartego w dniu 18. maja 1904 w Paryżu, udzielać bezpośrednio równorzędnym władzom innych Państw kontraktujących.

Art. 8.

Państwom, które nie podpisały tego układu, ma służyć prawo przystąpienia do niego. W tym celu mają objawić swój zamiar zapomocą dokumentu, który się złoży w archiwum Rządu Rzeczypospolitej francuskiej. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej odpis tego dokumentu każdemu z Państw kontraktujących, zawiadamiając zarazem o dniu złożenia. Rzeczony dokument, obejmujący to zawiadomienie, zawierać będzie także wzmiankę o ustawach, wydanych w państwie przystępującem odnośnie do przedmiotu niniejszego układu.

Układ ten wchodzi w życie w sześć miesięcy po dniu złożenia dokumentu, obejmującego owo zawiadomienie, na całym obszarze przystępującego państwa, które tem samem staje się państwem kontraktującym.

Przystąpienie do układu tego pociąga za sobą wprost i bez osobnego zawiadomienia równoczesne i zupełne przystąpienie do porozumienia z dnia 18. maja 1904, które urasta w moc obowiązującą na całym obszarze przystępującego państwa w tym samym dniu, co sam układ.

Powyższe postanowienie nie narusza jednak artykułu 7. rzeczonego porozumienia z dnia 18. maja 1904; stosować się go będzie wówczas, jeżeliby jakieś państwo wolało przystąpić tylko do porozumienia.

*) Porozumienie to wydrukowane jest jako dodatek do obwieszczenia niniejszego układu.

Art. 9.

La présente Convention, complétée par un *Protocole de clôture* qui en fait partie intégrante, sera ratifiée, et les ratifications en seront déposées à Paris, dès que six des États contractants seront en mesure de le faire.

Il sera dressé de tout dépôt de ratification un procès-verbal, dont une copie certifiée conforme sera remise par la voie diplomatique à chacun des États contractants.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après la date du dépôt des ratifications.

Art. 10.

Dans le cas où l'un des États contractants dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à l'égard de cet État.

La dénonciation sera notifiée par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée conforme à chacun des États contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt.

Douze mois après cette date, la Convention cessera d'être en vigueur dans l'ensemble du territoire de l'État qui l'aura dénoncée.

La dénonciation de la Convention n'entraînera pas de plein droit dénonciation concomitante de l'Arrangement du 18 mai 1904, à moins qu'il n'en soit fait mention expresse dans l'acte de notification; sinon, l'État contractant devra, pour dénoncer ledit Arrangement, procéder conformément à l'article 8 de ce dernier accord.

Art. 11.

Si un État contractant désire la mise en vigueur de la présente Convention dans une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, il notifiera son intention à cet effet par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, copie certifiée conforme à chacun des États contractants et les avisera en même temps de la date du dépôt.

Il sera donné, dans ledit acte de notification, pour ces colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, communication des lois qui y ont été rendues relativement à l'objet de la présente Convention. Les lois qui, par la suite, viendraient à y être rendues, donneront lieu également à des communications aux États contractants, conformément à l'article 4.

Art. 9.

Układ ten, który się uzupełnia protokołem końcowym, stanowiącym jego istotną część składową, będzie ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne złożony się w Paryżu, skoro tylko sześć Państw kontraktujących będzie mogło to uczynić.

O każdym złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych spisze się protokół; jego odpis wiarygodny należy udzielić w drodze dyplomatycznej każdemu z Państw kontraktujących.

Układ ten wchodzi w życie w sześć miesięcy po dniu złożenia dokumentów ratyfikacyjnych.

Art. 10.

Gdyby które z Państw kontraktujących miało wypowiedzieć ten układ, byłoby to wypowiedzenie skuteczne jedynie w odniesieniu do tego państwa.

O wypowiedzeniu ma się zawiadomić zapomocą dokumentu, który złożony się w archiwum Rządu Rzeczypospolitej francuskiej. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej wiarygodny odpis dokumentu każdemu z Państw kontraktujących, zawiadamiając zarazem o dniu jego złożenia.

Układ ten traci moc swoją w dwanaście miesięcy po tym dniu na całym obszarze państwa, które go wypowiedziało.

Wypowiedzenie układu tego nie pociąga za sobą wprost równoczesnego wypowiedzenia porozumienia z dnia 18. maja 1904, chyba żeby o ten wyrażnie było wspomniane w dokumencie, zawierającym zawiadomienie; jeżeli takiej wzmianki niema, to Państwo kontraktujące, chcąc wypowiedzieć wspomniane porozumienie, musi postąpić wedle jego artykułu 8.

Art. 11.

Jeżeliby które z Państw kontraktujących życzyło sobie wprowadzenia tego układu w życie w jednej lub kilku swoich koloniach albo posiadłościach, lub w jednym lub kilku okręgach swoich sądów konsularnych, natenczas winno donieść o swoim zamiarze w tym względzie zapomocą dokumentu, który złożony się w archiwum Rządu Rzeczypospolitej francuskiej. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej wiarygodny odpis dokumentu tego każdemu z Państw kontraktujących, zawiadamiając zarazem o dniu jego złożenia.

Co do tych kolonii, posiadłości lub okręgów sądów konsularnych należy podać w tym dokumencie, obejmującym zawiadomienie, ustawy, wydane tamże odnośnie do przedmiotu niniejszego układu. O ustawach, które tam będą wydane jeszcze w dalszym ciągu, należy również donieść Państwom kontraktującym po myśli artykułu 4.

Six mois après la date du dépôt de l'acte de notification, la Convention entrera en vigueur dans les colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires visées dans l'acte de notification.

L'État requérant fera connaître, par une communication adressée à chacun des autres États contractants, celui ou ceux des modes de transmission qu'il admet pour les commissions rogatoires à destination des colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, qui auront fait l'objet de la notification visée au 1er alinéa du présent article.

La dénonciation de la Convention par un des États contractants pour une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires, s'effectuera dans les formes et conditions déterminées au 1er alinéa du présent article. Elle portera effet douze mois après la date du dépôt de l'acte de dénonciation dans les archives du Gouvernement de la République française.

L'adhésion à la Convention par un État contractant pour une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires entraînera, de plein droit et sans notification spéciale, adhésion concomitante et entière à l'Arrangement du 18 mai 1904. Ledit Arrangement y entrera en vigueur à la même date que la Convention elle-même. Toutefois, la dénonciation de la Convention par un État contractant pour une ou plusieurs de ses colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires n'y entraînera pas de plein droit, à moins de mention expresse dans l'acte de notification, dénonciation concomitante de l'Arrangement du 18 mai 1904; d'ailleurs, sont maintenues les déclarations que les Puissances signataires de l'Arrangement du 18 mai 1904 ont pu faire touchant l'accession de leurs colonies audit Arrangement.

Néanmoins, à partir de la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention, les adhésions ou dénonciations s'appliquant à cet Arrangement et relatives aux colonies, possessions ou circonscriptions consulaires judiciaires des États contractants, s'effectueront conformément aux dispositions du présent article.

Art. 12.

La présente Convention, qui portera la date du 4 mai 1910, pourra être signée à Paris, jusqu'au 31 juillet suivant, par les Plénipotentiaires des Puissances représentées à la deuxième Conférence relative à la répression de la Traite de Blanchés.

Układ wchodzi w życie w oznaczonych w za-wiadomieniu koloniach, posiadłościach lub okręgach sądów konsularnych w sześć miesięcy po dniu złożenia dokumentu, zawierającego zawiadomienie.

Państwo rekwirujące oznajmi zapomocą zawiadomienia, wystosowanego do każdego z innych Państw kontraktujących, sposób lub sposoby udzielania, dopuszczone przy rekwizycjach, wysyłanych do kolonii, posiadłości lub okręgów sądów konsularnych, które stanowiły przedmiot zawiadomienia, przewidzianego w ustępie 1. niniejszego artykułu.

Wypowiedzenie układu tego przez jedno z Państw kontraktujących odnośnie do jednej lub kilku swych kolonii lub posiadłości albo odnośnie do jednego lub kilku swoich okręgów sądów konsularnych należy skutecznie w takich formach i pod takimi warunkami, jakie są określone w ustępie 1. niniejszego artykułu. Staje się ono skuteczne w dwanaście miesięcy po dniu, w którym złożono dokument wypowiedzenia w archiwum Rządu Rzeczypospolitej francuskiej.

Przystąpienie jednego z Państw kontraktujących do układu ze względu na jedną lub kilka swych kolonii lub posiadłości albo ze względu na jeden lub kilka swoich okręgów sądów konsularnych pociąga za sobą wprost i bez osobnego zawiadomienia równoczesne i zupełne przystąpienie do porozumienia z dnia 18. maja 1904. Porozumienie to wchodzi tam w życie w tym samym dniu, co sam układ, jednakowoż wypowiedzenie tego układu przez jedno z Państw kontraktujących ze względu na jedną lub kilka swych kolonii lub posiadłości albo ze względu na jeden lub kilka swoich okręgów sądów konsularnych nie pociąga tam za sobą wprost równoczesnego wypowiedzenia porozumienia z dnia 18. maja 1904, chyba żeby o tem wypowiedzeniu wyraźnie było wspomniane w dokumencie, zawierającym zawiadomienie; zresztą pozostają w mocy oświadczenia, jakie miały sposobność złożyć mocarstwa, które podpisały porozumienie z dnia 18. maja 1904, co do przystąpienia swoich kolonii do tego porozumienia.

Taksamo począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego układu powinny być skuteczniane podług postanowień niniejszego artykułu oświadczenia przystąpienia lub wypowiedzenia, odnoszące się do porozumienia, a dotyczące kolonii, posiadłości lub okręgów sądów konsularnych Państw kontraktujących.

Art. 12.

Układ niniejszy, który ma nosić datę z dnia 4. maja 1910, mogą pełnomocnicy mocarstw, zastąpionych na drugiej konferencji dla zwalczania handlu dziewczętami, podpisywać w Paryżu aż do dnia 31. lipca r. b.

Fait à Paris, le quatre mai mil neuf cent dix, en un seul exemplaire dont une copie certifiée conforme sera délivrée à chacune des Puissances signataires.

Pour l'Allemagne:

(Sous réserve de l'article 6.)

(L. S.) Signé: **Albrecht Lentze.**

(L. S.) „ **Curt Joël.**

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

(L. S.) Signé: **A. Nemes**, Chargé d'Affaires d'Autriche-Hongrie.

Pour l'Autriche:

(L. S.) Signé: **J. Eichhoff**, Conseiller de Section Impérial Royal autrichien.

Pour la Hongrie:

(L. S.) Signé: **G. Lers**, Conseiller ministériel Royal hongrois.

Pour la Belgique:

(L. S.) Signé: **Jules Lejeune.**

(L. S.) „ **Isidore Maus.**

Pour le Brésil:

(Sous réserve de l'article 5.)

(L. S.) Signé: **J. C. de Souza Bandeira.**

Pour le Danemark:

(L. S.) Signé: **C. E. Cold.**

Pour l'Espagne:

(L. S.) Signé: **Octavio Cuartero.**

Pour la France:

(L. S.) Signé: **R. Bérenger.**

Zdziałano w Paryżu w dniu 4. maja 1910 w jednym tylko wygotowaniu, którego wierzycielny, równobrzmiący odpis udzielony będzie każdemu z podpisanych Mocarstw.

Za Niemcy:

(z zastrzeżeniem artykułu 6.)

(L. S.) Podpisano: **Albrecht Lentze.**

(L. S.) „ **Curt Joël.**

Za Austryę i za Węgry:

(L. S.) Podpisano: **A. Nemes**, austr. węg. agent dyplomatyczny.

Za Austryę:

(L. S.) Podpisano: **J. Eichhoff**, c. k. austr. rada sekejny.

Za Węgry:

(L. S.) Podpisano: **G. Lers**, król. węg. rada ministeryalny.

Za Belgię:

(L. S.) Podpisano: **Jules Lejeune.**

(L. S.) „ **Isidore Maus.**

Za Brazylię:

(z zastrzeżeniem artykułu 5.)

(L. S.) Podpisano: **J. C. de Souza Bandeira.**

Za Danię:

(L. S.) Podpisano: **C. E. Cold.**

Za Hiszpanię:

(L. S.) Podpisano: **Octavio Cuartero.**

Za Francję:

(L. S.) Podpisano: **R. Bérenger.**

Pour la Grande-Bretagne:

(L. S.) Signé: **Francis Bertie.**

Pour l'Italie:

(L. S.) Signé: **J. C. Buzzatti.**(L. S.) „ **Gerolamo Calvi.**

Pour les Pays-Bas:

(L. S.) Signé: **A. de Stuers.**(L. S.) „ **Rethaan Macare.**

Pour le Portugal:

(L. S.) Signé: **Comte de Souza Roza.**

Pour la Russie:

(L. S.) Signé: **Alexis de Bellegarde.**(L. S.) „ **Wladimir Déruginsky.**

Pour la Suède:

(L. S.) Signé: **F. de Klercker.**

Za Wielką Brytanię:

(L. S.) Podpisano: **Francis Bertie.**

Za Włochy:

(L. S.) Podpisano: **J. C. Buzzatti.**(L. S.) „ **Gerolamo Calvi.**

Za Niderlandy:

(L. S.) Podpisano: **A. de Stuers.**(L. S.) „ **Rethaan Macare.**

Za Portugalię:

(L. S.) Podpisano: **Comte de Souza Roza.**

Za Rosyę:

(L. S.) Podpisano: **Alexis de Bellegarde.**(L. S.) „ **Wladimir Déruginsky.**

Za Szwecyę:

(L. S.) Podpisano: **F. de Klercker.****Protocole de clôture.**

Au moment de procéder à la signature de la Convention de ce jour, les Plénipotentiaires sous-signés jugent utile d'indiquer l'esprit dans lequel il faut entendre les articles 1, 2 et 3 de cette Convention et suivant lequel il est désirable que, dans l'exercice de leur souveraineté législative, les États contractants pourvoient à l'exécution des stipulations arrêtées ou à leur complément.

A. — Les dispositions des articles 1 et 2 doivent être considérées comme un *minimum* en ce sens qu'il va de soi que les Gouvernements contractants demeurent absolument libres de punir d'autres infractions analogues, telles, par exemple, que l'embauchage des majeurs alors qu'il n'y aurait ni fraude ni contrainte.

B. — Pour la répression des infractions prévues dans les articles 1 et 2, il est bien entendu que les mots „femme ou fille mineure, femme ou fille majeure“, désignent les femmes ou les filles mineures ou majeures de vingt ans accomplis. Une loi peut toutefois fixer un âge de protection plus

Protokół końcowy.

Podpisani pełnomocnicy, mając zamiar przystąpić do podpisania układu z dnia dzisiejszego, uważają za wskazane, oświadczyć się o duchu, w jakim należy rozumieć artykuły 1., 2. i 3. niniejszego układu i co do którego jest pożądanem, aby Państwa kontraktujące zgodnie z tym duchem starały się przy wykonywaniu swojej władzy ustawodawczej o przeprowadzenie zawartych układów lub o ich uzupełnienie.

A. Postanowienia artykułów 1. i 2. należy uważać za najniższą miarę w tem rozumieniu, że Rządy kontraktujące zachowają oczywiście zupełną swobodę w karaniu innych czynów karygodnych tego samego rodzaju, jak na przykład zmawiania pełnoletniej, chociażby nie zaszło ani ludzenie ani przymus.

B. Przy zwalczaniu czynów karygodnych, przewidzianych w artykułach 1. i 2., należy słowa „małoletnia niewiasta lub małoletnia dziewczyna“, „pełnoletnia niewiasta lub pełnoletnia dziewczyna“ rozumieć w ten sposób, że słowa te oznaczają niewiasty lub dziewczęta w miarę tego, czy one nie

élevé à la condition qu'il soit le même pour les femmes ou les filles de toute nationalité.

C. — Pour la répression des mêmes infractions, la loi devrait édicter, dans tous les cas, une peine privative de liberté, sans préjudice de toutes autres peines principales ou accessoires; elle devrait aussi tenir compte, indépendamment de l'âge de la victime, des circonstances aggravantes diverses qui peuvent se rencontrer dans l'espèce, comme celles qui sont visées par l'article 2 ou le fait que la victime aurait été effectivement livrée à la débauche.

D. — Les cas de rétention, contre son gré, d'une femme ou fille dans une maison de débauche, n'a pu, malgré sa gravité, figurer dans la présente Convention, parce qu'il relève exclusivement de la législation intérieure.

Le présent Protocole de clôture sera considéré comme faisant partie intégrante de la Convention de ce jour et aura même force, valeur et durée.

Fait et signé en un seul exemplaire, à Paris, le 4 mai 1910.

Pour l'Allemagne:

(L. S.) Signé: **Albrecht Lentze.**

(L. S.) „ **Curt Joël.**

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

(L. S.) Signé: **A. Nemes**, Chargé d'Affaires d'Autriche-Hongrie.

Pour l'Autriche:

(L. S.) Signé: **J. Eichhoff**, Conseiller de Section Impérial Royal autrichien.

Pour la Hongrie:

(L. S.) Signé: **C. Lers**, Conseiller ministériel Royal hongrois.

Pour la Belgique:

(L. S.) Signé: **Jules Lejeune.**

(L. S.) „ **Isidore Maus.**

ukończyły jeszcze dwudziestego roku życia, czy też już ukończyły. Ustawa może atoli ustanowić wyższy wiek ochronny pod warunkiem, że stosować się on będzie do niewiast i dziewcząt, przynależnych do jakiegokolwiek państwa.

C. Przy zwalczaniu tych czynów karygodnych winna ustawa przepisywać w wszystkich wypadkach karę na wolności, bez względu na wszelkie inne główne lub dodatkowe kary; winna też, niezależnie od wieku ofiary, uwzględniać poszczególne okoliczności obciążające, jakie mogą się zdarzyć w danym wypadku, jak okoliczności, przewidziane w artykule 2., albo jak tę okoliczność, że ofiarę rzeczywiście doprowadzono do nierządu.

D. Wypadku przetrzymywania niewiasty lub dziewczyny wbrew ich woli w domu publicznym nie można było, pomimo jego ciężkości, objąć niniejszym układem, ponieważ podpada on wyłącznie pod wewnętrzne ustawodawstwo.

Niniejszy protokół końcowy będzie się uważać za istotną część składową układu z dnia dzisiejszego i będzie on miał tę samą moc, znaczenie i trwanie.

Zdziałano i podpisano w Paryżu dnia 4. maja 1910 w jednym tylko wygotowaniu.

Za Niemcy:

(L. S.) Podpisano: **Albrecht Lentze.**

(L. S.) „ **Curt Joël.**

Za Austryę i za Węgry:

(L. S.) Podpisano: **A. Nemes**, austr. węg. agent dyplomatyczny.

Za Austryę:

(L. S.) Podpisano: **J. Eichhoff**, c. k. austr. radca sekcynny.

Za Węgry:

(L. S.) Podpisano: **G. Lers**, król. węg. radca ministeryalny.

Za Belgię:

(L. S.) Podpisano: **Jules Lejeune.**

(L. S.) „ **Isidore Maus.**

Pour le Brésil :

(L. S.) Signé: **J. C. de Souza Bandeira.**

Pour le Danemark :

(L. S.) Signé: **C. E. Cold.**

Pour l'Espagne :

(L. S.) Signé: **Octavio Cuartero.**

Pour la France :

(L. S.) Signé: **R. Bérenger.**

Pour la Grande-Bretagne :

(L. S.) Signé: **Francis Bertie.**

Pour l'Italie :

(L. S.) Signé: **J. C. Buzzatti.**(L. S.) „ **Gerolamo Calvi.**

Pour les Pays-Bas :

(L. S.) Signé: **A. de Stuers.**(L. S.) „ **Rethaan Macare.**

Pour le Portugal :

(L. S.) Signé: **Comte de Souza Roza.**

Pour la Russie :

(L. S.) Signé: **Alexis de Bellegarde.**(L. S.) „ **Wladimir Déruginsky.**

Pour la Suède :

(L. S.) Signé: **F. de Klercker.**

Za Brazylię :

(L. S.) Podpisano: **J. C. de Souza Bandeira.**

Za Danię :

(L. S.) Podpisano: **C. E. Cold.**

Za Hiszpanię :

(L. S.) Podpisano: **Octavio Cuartero.**

Za Francję :

(L. S.) Podpisano: **R. Bérenger.**

Za Wielką Brytanię :

(L. S.) Podpisano: **Francis Bertie.**

Za Włochy :

(L. S.) Podpisano: **J. C. Buzzatti.**(L. S.) „ **Gerolamo Calvi.**

Za Niderlandy :

(L. S.) Podpisano: **A. de Stuers.**(L. S.) „ **Rethaan Macare.**

Za Portugalię :

(L. S.) Podpisano: **Comte de Souza Roza.**

Za Rosję :

(L. S.) Podpisano: **Alexis de Bellegarde.**(L. S.) „ **Wladimir Déruginsky.**

Za Szwecję :

(L. S.) Podpisano: **F. de Klercker.**

Nos visis et perpensis conventionis huius et protocolli finalis stipulationibus, illas omnes et singulas pro Austria et pro Hungaria ratas hisce confirmatasque habere profiteamur ac declaramus verbo Nostro promittentes, Nos omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die primo mensis Julii anno Domini millesimo nongentesimo duodecimo, Regnorum Nostrorum sexagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Leopoldus Comes **Berchtold** ab et in **Ungarschitz** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Peter m. p.

Caes. et Reg. Consul Generalis.

Układ powyższy obwieszcza się z mocą obowiązującą dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z tem nadmienieniem, iż układ ten ratyfikowały wszystkie Mocarstwa, które go podpisały, z wyjątkiem Belgii, Brazylii, Danii, Włoch, Portugalii i Szwecyi.

W i e d e Ń, dnia 17. lutego 1913.

Stürgkh wlr.

Hoehenburger wlr.

Heinold wlr.

Dodatek.

Porozumienie pomiędzy Niemcami, Belgią, Danią, Hiszpanią, Francją, Wielką Brytanią, Włochami, Holandją, Portugalią, Rosją, Szwecją i Norwegią oraz Szwajcaryą z dnia 18. maja 1904, wymienione w artykułach 7., 8., 10. i 11. wyżej obwieszczonego układu, opiewa w sposób następujący:

Article Premier.

Chacun des Gouvernements contractants s'engage à établir ou à désigner une Autorité chargée de centraliser tous les renseignements sur l'embauchage des femmes et filles en vue de la débauche à l'étranger; cette Autorité aura la faculté de correspondre directement avec le Service similaire établi dans chacun des autres États contractants.

Art. 2.

Chacun des Gouvernements s'engage à faire exercer une surveillance en vue de rechercher, particulièrement dans les gares, les ports d'embarquement et en cours de voyage, les conducteurs de femmes et filles destinées à la débauche. Des instructions seront adressées dans ce but aux fonctionnaires ou à toutes autres personnes ayant qualité à cet effet, pour procurer, dans les limites légales, tous renseignements de nature à mettre sur la trace d'un trafic criminel.

L'arrivée de personnes paraissant évidemment être les auteurs, les complices ou les victimes d'un tel trafic sera signalée, le cas échéant, soit aux Autorités du lieu de destination, soit aux Agents Diplomatiques ou Consulaires intéressés, soit à toutes autres Autorités compétentes.

Art. 3.

Les Gouvernements s'engagent à faire recevoir, le cas échéant et dans les limites légales, les déclarations des femmes ou filles de nationalité étrangère qui se livrent à la prostitution, en vue d'établir leur identité et leur état civil, et de rechercher qui les a déterminées à quitter leur pays. Les renseignements recueillis seront communiqués aux Autorités du pays d'origine desdites femmes ou filles, en vue de leur rapatriement éventuel.

Les Gouvernements s'engagent, dans les limites légales et autant que faire se peut, à confier, à titre provisoire et en vue d'un rapatriement éventuel, les victimes d'un trafic criminel, lorsqu'elles sont dépourvues de ressources, à des institutions d'assistance publique ou privée ou à des particuliers offrant les garanties nécessaires.

Art. 1.

Każdy z Rządów kontraktuujących zobowiązuje się utworzyć lub oznaczyć władzę, której powinnością będzie gromadzenie wszelkich wiadomości o zmwianiu niewiast i dziewcząt do celów nierrządu zagranicą: władza ta winna mieć prawo bezpośredniego porozumiewania się z równorzędną władzą, utworzoną w każdym innym Państwie kontraktuującym.

Art. 2.

Każdy Rząd zobowiązuje się do zarządzania nadzoru w tym celu, aby, zwłaszcza na dworcach kolejowych, w przystaniach, gdzie się wsiada na statki i w czasie podróży wysledzać osoby, towarzyszące niewiastom i dziewczętom, doprowadzanym do nierrządu. W tym celu wyda się urzędnikom lub wszystkim innym powołanym do tego osobom polecenia, aby w granicach ustawowych starali się o wszelkie wiadomości, któreby mogły naprowadzić na ślad handlu zbrodniczego.

O przyjeździe osób, które widocznie zdają się być sprawcami, współwinnymi lub ofiarami handlu tego rodzaju, będzie się donosić w danym wypadku władzom miejsca przeznaczenia, interesowanym agentom dyplomatycznym lub konsularnym albo którejkolwiek władzy z innych względów właściwej.

Art. 3.

Rządy zobowiązują się do zarządzania spisowania w danym wypadku i w granicach ustawowych zeznań niewiast lub dziewcząt, przynależnych do innego państwa, które oddają się nierrządowi, celem ustalenia ich tożsamości i ich stanu osobowego oraz stwierdzenia, kto skłonił je do porzucenia ich ojczyzny. Zasięgniętych wiadomości udzieli się władzom kraju ojczystego odnośnych niewiast lub dziewcząt celem ewentualnego odstawienia ich z powrotem do kraju.

Rządy zobowiązują się w granicach ustawowych i w miarę możliwości powierzać ofiary zbrodniczego handlu, jeśli są pozbawione środków, tymczasowo i ze względu na ewentualne odstawienie z powrotem do kraju, publicznym lub prywatnym zakładom dla udzielania pomocy albo osobom prywatnym, dającym odpowiednią rękojmię.

Les Gouvernements s'engagent aussi, dans les limites légales et autant que possible, à renvoyer dans leur pays d'origine celles de ces femmes ou filles qui demandent leur rapatriement ou qui seraient réclamées par les personnes ayant autorité sur elles. Le rapatriement ne sera effectué qu'après entente sur l'identité et la nationalité, ainsi que sur le lieu et la date de l'arrivée aux frontières. — Chacun des Pays contractants facilitera le transit sur son territoire.

La correspondance relative aux rapatriements se fera, autant que possible, par la voie directe.

Art. 4.

Au cas où la femme ou fille à rapatrier ne pourrait rembourser elle-même les frais de son transfert et où elle n'aurait ni mari, ni parents, ni tuteur qui payeraient pour elle, les frais occasionnés par le rapatriement seront à la charge du pays sur le territoire duquel elle réside, jusqu'à la prochaine frontière ou port d'embarquement dans la direction du pays d'origine, — et à la charge du pays d'origine pour le surplus.

Art. 5.

Il n'est pas dérogé, par les dispositions des articles 3 et 4 ci-dessus, aux Conventions particulières qui pourraient exister entre les Gouvernements contractants.

Art. 6.

Les Gouvernements contractants s'engagent, dans les limites légales, à exercer, autant que possible, une surveillance sur les bureaux ou agences qui s'occupent du placement de femmes ou filles à l'étranger.

Art. 7.

Les États non signataires sont admis à adhérer au présent Arrangement. A cet effet, ils notifieront leur intention, par la voie diplomatique, au Gouvernement Français qui en donnera connaissance à tous les États contractants.

Art. 8.

Le présent Arrangement entrera en vigueur six mois après la date de l'échange des ratifications. Dans le cas où l'une des Parties contractantes le dénoncerait, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à

Rzeczy zobowiązują się także w granicach ustawowych i w miarę możliwości odsyłać z powrotem do ich krajów te z pomiędzy owych niewiast i dziewcząt, które żądają odstawienia ich do kraju, albo o które upominać się będą osoby, pod których władzą one się znajdują. Odstawienie do kraju nastąpi dopiero po zawiadomieniu o tożsamości, o przynależności państwowej, jakoteż o miejscu i czasie przybycia na granicę. — Każde Państwo kontraktujące ma ułatwiać przewożenie przez swój obszar.

Pisma o odstawieniach do kraju będzie wymieniać się, o ile możliwości, w drodze bezpośredniej

Art. 4.

Gdyby kosztów podróży niewiasty lub dziewczyny, którą należy odstawić do kraju, nie mogła pokryć ona sama i gdyby nie miała ani męża, ani rodziców, ani też opiekuna, którzyby za nią zapłacili, spadną koszty, spowodowane odstawieniem z powrotem do najbliższej granicy lub do najbliższej przystani okrętowej w kierunku kraju ojczystego, na ten kraj, na którego obszarze ona przebywa, a zresztą na jej kraj ojczysty.

Art. 5.

Postanowienia powyższych artykułów 3. i 4. nie naruszają odrębnych układów, istniejących ewentualnie pomiędzy Rządami kontraktującymi.

Art. 6.

Rzeczy kontraktujące zobowiązują się do wykonywania w granicach ustawowych i w miarę możliwości nadzoru nad zakładami i agencjami, zajmującymi się dostarczaniem zatrudnienia niewiastom i dziewczętom za granicą.

Art. 7.

Państwom, które nie podpisały niniejszego porozumienia, służy możliwość przystąpienia do niego. W tym celu zawiadomią w drodze dyplomatycznej o swoim zamiarze Rząd francuski, który uwiadomi o tem wszystkie Państwa kontraktujące.

Art. 8.

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie w sześć miesięcy po chwili wymiany ratyfikacji. Gdyby która Strona kontraktująca miała je wypowiedzieć, byłoby wypowiedzenie to skuteczne tylko

l'égard de cette Partie, et cela douze mois
seulement à dater du jour de ladite dénonciation.

w odniesieniu do tej Strony, i to dopiero po upływie
dwunastu miesięcy od dnia wspomnianego wy-
owiedzenia.

Art. 9.

Le présent Arrangement sera ratifié et les
ratifications seront échangées à Paris, dans le plus
bref délai possible.

Art. 9.

Niniejsze porozumienie będzie ratyfikowane,
a dokumenty ratyfikacyjne wymieni się w Paryżu
w możliwie najkrótszym czasie.

(Austriacko-węgierska Monarchia przystąpiła do niniejszego porozumienia w dniu 18. stycznia 1905
na skutek Najwyższego postanowienia z dnia 17. stycznia 1905.

Do porozumienia tego przystąpiły nadto Brazylia, Stany Zjednoczone Ameryki i Luksemburg, jakoteż
następujące państwa ze względu na swoje niżej wymienione kolonie i posiadłości, a mianowicie:

Dania ze względu na Islandyę i duńskie Antyle;

Niemcy ze względu na wszystkie swoje kolonie;

Anglia ze względu na Kanadę, Nową Fundlandię, Australię, wyspy Bahama, Guineę,
Trinidad, Barbados, wyspy Windwarda, Południową Rodezyę, Gambię, Złote
Wybrzeże, Północną Nigerię, brytyjską Afrykę środkową, Malte, Gibraltar,
Ceylon, Seychelle, Hongkong, Św. Helenę, wyspy Leewarda, Ugandę, Nową
Zelandyę, wyspy Fidzi, Jamaikę, Sierra-Leone, kraj Somali i Wei-Hei-Wei;

Francya ze względu na wszystkie swoje kolonie;

Włochy ze względu na Erytreę;

Niderlandy ze względu na wszystkie swoje kolonie;

Rosya ze względu na wszystkie swoje kolonie.)